

ואתה נטה יד עתך כי בכל כוחך עבדתני אֶת אָבִיכֶךָ
ואביך התחלתי והתכל את משכrichtי עשרה מינים
ולא נתנו אלהים להרעל עמדי אם כת אמר נקדמים
תודה שכרך וילדיו כל השאנז נקדמים ואם כת אמר
עקדים יהוד שכרך וילדיו כל השאנז עקדים ריבנין
אליהם את מקצת אביכם ויתך כת ויהי בעזה יתם
שאנז ואיש עיטר וראן ברחלום והנזה געתדים
העכבים על השאנז עקדים נקדמים וברדים ויאמר אליו
مناقר האלים ברחלום יעקב ואמר הנזינו ויאמר
שה נא עיניך וראה כל געתדים העכבים על השאנז
עקדים נקדמים וברדים כי ראיתי את כל אשר לבן
עשה לך אגבי דאל בית אל אל אשר משוויה שם
מצביה אשר נזרת לישם נזר עת הקום נא מין
הארץ זאת ישוב אל ארץ מולדתך והען רוחל
ולאה והאמרנה לו היעוד לשו זלק ונזלה בפייה
אבייך הכלוא נכריות נאשבענו לו כי מיכרנו ויאכל אם
אכיל את כספנו כי כל דעישר אשר הצליל אלדים
מאכינו לנו הויא ולבינו ועתה כל אשר אמר אליהם
אריך שעשה ריקם יעקב וישא את בניו ואת נשוי על
dagmalim וינתה את כל מקצתו ואת כל רכשו אשן
רכש מקצת קניתו אשר רבש בפדן ארם לבוא אל
ישחק אבי ארעה כגען ולבן זילר להז אֶת צאי
ויאגבל רחל את דתרפים אשר לאביה ויאגבל יעקב
את לב לבן הארמי על בליך לאיד לו כי בראן דהוא
ויבראן דהוא וכל אשר לו ריקם ויעבר את הנבר
וישם את פניו בהר הגלעד יגד לבן ביום דישלייש
כי ברה יעקב ריקח את איזו עמו וירדף אחריו
דרר שבעה ימים וידבק אתי בהר הגלעד ויבא
אליהם אל לבן הארמי ברחלם הלויה ויאמר לו
השמר לך פן הדבר עם יעקב מטויב עד רע וישג
לבן את יעקב ויעקב תקע את אהלו בהר ולבן תקע
את איזו בהר הגלעד ויאמר לך לעקב מיה עשית
ויאגבל את לבני ונתנה את נתן כשבות הרבה כמה
וזבאת לברה ויאגבל אתו ולא הגדת לך ויאשכח
בשמזה ובערים בתה ובכפר ולא טישתני למשקה
לבן ולבנת עת הדסכלת עשו יש לאלידי לעשות
עמכם רע ואלהי אביכם אמש אמר אל לאמיר
הישמר לך מדבר עם יעקב מטויב עד רע ועתה
הCLR הילכת כי נכסה נכספה לבייה אביר לבן
אנבאת את אלהי ויעז יעקב ויאמר לבן כי יראה כי
אמרתי פן תגאל את בנותך מעמי עם אשר תמצא
את אלהיך לא יראה נא א竊ת הוכר לך מה עmedi